

cessioner og Brandvæsenets Køretøjer.“ Dette foreslaas nu ombyttet med følgende: „Det er forbudt de cyklende at køre ind i Processioner, Ligtog eller Troppeafdelinger“. Det skal altsaa, hvis dette Ændringsforslag vedtages, ikke være en Pligt for Cyklister at køre af Vejen for Brandvæsenets Køretøjer. Nu vil man muligvis sige, at det er noget, der følger af sig selv, og at Cyklisten nok skal vide at vige til Side, naar Brandvæsenets Køretøjer komme; men dermed er Sagen dog ikke afgjort. Thi der er af det ærede Udvalgsflertal stillet en anden Ændring, som gaar ud paa følgende: „Ved Møde mellem en cyklende og kørende eller ridende skal denne overlade den cyklende en farbar Strækning paa mindst 1½ Meters Bredde.“ Denne Pligt gælder ogsaa for Brandvæsenets Køretøjer. Naar altsaa Cyklisten, som han jo rimeligvis gør, viger til Side for et saadant Køretøj, kan han bagefter gøre Anmeldelse til Politiet om, at Brandvæsenet har overtraadt Loven, og Straffen herfor er efter Lovforslagets § 5 en Bøde fra 2 til 200 Kr. Man tænke sig nu, hvordan Tilstanden maa blive her i Kjøbenhavn, at hver Gang Brandvæsenet skal ud til en anmeldt Ildløs, og dets Køretøjer ikke vige til Side for alle de mange Cyklister, som det møder paa Vejen, kan Brandvæsenet for hver af disse Cyklister, som det kører forbi, ifalde en Bøde af indtil 200 Kr. Jeg overlader til ærede Medlemmer selv at bedømme Karakteren af et saadant Lovgivningsværk som det, der her bydes os. — Den ærede Ordfører lod mig høre ved denne Sags første Behandling, at jeg ikke havde mindste Forstand paa Cyklekørsel. Nu ved jeg ikke, i hvilket Omfang den ærede Ordfører har praktisk Kendskab til den ædle Ridekunst, men jeg forestiller mig ham paa Ryggen af en Hest, som møder en Cyklist, og at Hesten saa bliver sky. Hvad skal da ske ifølge Forslaget? Saa skal den ærede Ordfører give Tegnet med „en højt oprakt Arm“ for at faa Cyklisten til at standse. Jeg overlader til de ridekyndige at bedømme, om man har Raad til at holde en Arm højt oprakt, naar Hesten, man rider paa, bliver sky. — I Lovforslagets § 3 er der givet følgende Forskrift: „Forbikørsel bagfra bør ske paa venstre Side.“ Jeg tillod mig ved første Behandling at bemærke, at denne Regel nødvendigvis som Forudsætning krævede en Forskrift om, at naar man færdedes paa en Vej, skulde man holde sig paa sammes højre Side, men det vilde det ærede Medlem ikke høre nogen Tale om. Nu er der under Nr. 9 fremkommet en

Ændring fra Flertallet lydende saaledes: „Under Kørsel i Gader ere de cyklende pligtige til at holde sig paa disses højre Side.“ Dette gælder altsaa kun Gader. Paa andre Steder kan Cyklisten holde sig, paa hvilken Side af Vejen han vil, og det samme gælder ogsaa Fodgængere. Vi forudsætte nu det ganske sædvanlige Tilfælde, at en Fodgænger gaar, eller en Cyklist kører ved Vejkanten paa venstre Side af Vejen, og at en Cyklist bagfra ønsker at komme forbi. Hvorledes skal han saa bære sig ad hermed? Lovforslaget siger, at han skal køre til venstre, men naar Fodgængerens eller den foran kørende Cyklist befindes sig saa nær Vejkanten, som muligt, hvordan kan Forbikørslen af den bagfra kommende Cyklist da ske? Jeg antager, at han vil køre forbi til højre, men naar han gør dette, kan han anklages for Politiet og straffes med Bøder paa indtil 200 Kr. Ærede Medlemmer se let, at disse Regler betyde, at det staar i enhver Fodgængers Magt, der gaar paa den venstre Side af en Vej, at blokere den for alle de Cyklister, der komme kørende bag ved ham. Jeg henstiller til den ærede Ordfører at spekulere nærmere over denne Regel tillige med andre lignende Regler inden Lovforslagets 3dje Behandling.

Den ærede Ordfører har været saa velvillig at skaffe Udvalget Underretning om, hvorledes Reglerne med Hensyn til Cyklekørsel ere i Frankrig. Og han har været saa elskværdig at besørge os disse Regler oversatte. Det gør et meget højtideligt Indtryk, naar man ser en Rundskrivelse om denne Sag underskrevet af den forrige franske Ministerpræsident, Bourgeois, en Minister, for hvem jeg antager, at den ærede Ordførers Hjerte banker livlig under Hensyn til hans halvsocialistiske og radikale Beskaffenhed. Det er jo Egenskaber, som ikke have gjort ham mindre tiltalende for den ærede Ordfører. Men den ærede Ordfører har dog ikke villet tage Ordningen i Frankrig til Mønster for os i dens Helhed. Han har kun taget et eller andet, der kunde passe ham, men en Del andre Regler har han fundet Anledning til ganske at se bort fra. Jeg har efter det franske Forbillede tilladt mig i Udvalget at foreslaa et Forbud mod, at Cyklister køre i Fløk; men det har ikke fundet det højtærede Flertals Bifald. Det i Frankrig gældende Paabud om, at en Cykle skal være forsynet med en Plade, der angiver Ejersmandens Navn og Bolig, har jeg end ikke dristet mig til at foreslaa overført.

Som bemærket maa adskillige af Fler-